19/02/2019

π. Στ. Τρικαλιώτης: Η κριτικός Διώνη Δημητριάδου γράφει για τα διηγήματά του

/ Ορθόδοξες Προβολές

Ἡ κριτικός λογοτεχνίας Διώνη Δημητριάδου γράφει γιά τό «Δωμάτιο μέ θέα» τοῦ Εφημερίου π. Σταύρου Τρικαλιώτη στό ἠλεκτρονικό λογοτεχνικό περιοδικό fractalart.gr

Γράφει ἡ Διώνη Δημητριάδου

Ο π. Σταύρος Τρικαλιώτης έχει δοκιμαστεί στην ποίηση («Ο ποιητής των βράχων», εκδόσεις Σιδέρη) και τώρα μας προσφέρει τη γραφή του στη μικρή φόρμα του διηγήματος μέσα από είκοσι τρία πεζά. Η θεματική του αντλείται κυρίως από τα προσωπικά του βιώματα (παιδική και νεανική ηλικία) άλλοτε με απροκάλυπτα αυτοβιογραφική μορφή και άλλοτε με την κάλυψη της μυθοπλασίας. Σε κάποια από αυτά είναι φανερή η ιδιότητά του (όπως άλλωστε και σε πολλά από τα ποιήματά

του) μέσα από μια θεολογική θεώρηση της ζωής, ωστόσο αυτό δεν τον οδηγεί σε έναν στείρο διδακτισμό αλλά τουναντίον σε μια γραφή γεμάτη από αισθήματα ανθρωπισμού. Θα έλεγα πως η γραφή του π. Σταύρου μοιάζει να αγαπά τον άνθρωπο, να τον κατανοεί στις αδυναμίες του, να του συμπαραστέκεται νοερά. Σε μια εποχή που από πολλές πλευρές αμφισβητείται (και όχι πάντα άδικα) η παρουσία της εκκλησίας δίπλα στα αληθινά προβλήματα της ζωής, δεν μπορεί παρά να είναι ενδιαφέρουσα ετούτη η εκδοχή προσέγγισης που επιχειρείται μέσω της λογοτεχνίας.

[...] Ἦταν πλέον μεσημέρι. Τότε ἦταν πού πῆρε τή μεγάλη ἀπόφαση. Ἄρχισε ν᾽ ἀνοίγει διάπλατα τά μεγάλα παράθυρα κι ὁ μεσημεριάτικος ἥλιος φώτιζε ὅλο τό σπίτι. Ὅλα ἄρχισαν νά γίνονται ὄμορφα καί πιό λαμπερά. Τά κρύσταλλα στό σκρίνιο ἄστραφταν σάν ἀκριβά διαμάντια. Οἱ πελώριοι καί ἀξιόλογοι πίνακες ζωγραφικῆς, πού κοσμοῦσαν τό σαλόνι, λές καί ζωντάνεψαν. Σέ λίγο ἦρθε καί ἡ Γεωργία μέ τό τσάι, τραγουδώντας χαρούμενη ἕνα παλιό τραγούδι.

Ὁ Πέτρος ὅταν τήν εἶδε, τῆς χαμογέλασε γιά πρώτη φορά ἀπό τότε πού τήν εἶχε προσλάβει, ἐδῶ καί ὀκτώ χρόνια. Πῆγε κοντά στό μεγάλο ἀνοικτό παράθυρο μέ τίς διπλές βελούδινες καί ἄσπρες κουρτίνες καί ρουφοῦσε ἀχόρταγα ὅσο ἀέρα χοροῦσαν τά πνευμόνια του.

Ἡ ἀρχή εἶχε γίνει. Οἱ μάσκες τῆς θλίψης καί τῆς ὑποκρισίας κατέρρεαν. Τοῦ ἐρχόταν νά κλάψει ἀπό εὐτυχία, νά βγεῖ στούς δρόμους, νά περπατήσει χαρούμενος, νά συνομιλήσει μέ τίς ὧρες μέ τούς συνανθρώπους του. Νά ξανακερδίσει τόν χαμένο χρόνο.[...]

(απόσπασμα από το διήγημα «Το σπίτι με τα μεγάλα παράθυρα»)

Δέν ἔφυγες. Μέ περιμένεις ἐκεῖ σκονισμένη ἀπό τήν πολυκαιρία, στό τετράδιο ᾽Εκθέσεων τῆς ἕκτης Δημοτικοῦ, στήν ἔκθεση «Ἡ Γειτονιά μου». Ἔχω χρόνια νά σέ διαβάσω. Εἶσαι στήν πέμπτη καἰ στήν ἕκτη γραμμή. Κάθεσαι στήν πολυθρόνα τοῦ σκηνοθέτη, φορᾶς τό ζεστό βαθυπράσινο σάλι σου, τά στρογγυλά μαῦρα γυαλάκια σου καί μᾶς ρίχνεις κλεφτές ματιές μέ τά μεγάλα βαθουλωτά σου μάτια. Κανένας δέν μπορεῖ νά ξεφύγει ἀπό τό διαπεραστικό βλέμμα σου.[...]

(απόσπασμα από το διήγημα «Παλιά γειτονιά»)

Ο αἰδεσιμολογιώτατος πρωτοπρεσβύτερος π. Σταῦρος Τρικαλιώτης γεννήθηκε τό 1961 στήν Ἀθήνα, μεγάλωσε στό Χαλάνδρι Ἀττικῆς καί ἀπό τό 1986 κατοικεῖ στήν Ἁγία Παρασκευή Ἀττικῆς. Εἶναι νυμφευμένος μέ τήν καθηγήτρια φιλόλογο Παναγιώτα Παπακώστα (1986) μέ τήν ὁποία ἔχουν ἀποκτήσει δέκα παιδιά ἡλικίας ἀπό τριάντα μέχρι δώδεκα ἐτῶν (ἕξι ἀγόρια καί τέσσερα κορίτσια). Σπούδασε Θεολογία καί Φιλολογία στό Ἐθνικό καί Καποδιστριακό Παν/μιο ᾽Αθηνῶν. Χειροτονήθηκε Διάκονος τό 1986 καί Πρεσβύτερος τό 1987. ῾Υπηρέτησε ὡς Διάκονος στόν ῾Ι. Ναό Ἁγ. Παρασκευῆς Ἀττικῆς ἕνα ἔτος 1986- 1987 καί ὡς Πρεσβύτερος κατά χρονολογική σειρά στόν ῾Ιερό Ναό Ἁγίου Ἀθανασίου Θησείου (1987- 1989), στόν ῾Ιερό Ναό ῾Υψώσεως Τιμίου Σταυροῦ Χολαργοῦ (1989-1996) καί ἀπό τό 1996 ἕως σήμερα ὑπηρετεῖ στόν ῾Ιερό Ναό Ἁγίας Παρασκευῆς Ἀττικῆς. Εἶναι Πρόεδρος τῆς Διαχειριστικῆς ᾽Επιτροπῆς τοῦ Παρεκκλησίου τῶν ῾Αγίων ᾽Αναργύρων Πευκακίων Ἁγ. Παρασκευῆς (ὅπου ἔχει ἀναλάβει καί τήν εὐθύνη ἀνεγέρσεως Νέου ῾Ιεροῦ Ναοῦ) καί ὑπεύθυνος τῆς Σχολῆς

Γονέων τῆς ἐνορίας τῆς ῾Αγ. Παρασκευῆς. ΄Εχει συγγράψει τό ἑρμηνευτικό πόνημα: «Τά ΄Ενδεκα ῾Εωθινά Εὐαγγέλια», τό ὁποῖο καί ἔτυχε εὐμενῶν κριτικῶν. Ἀρθρογραφεῖ στόν ᾽Εκκλησιαστικό καί τόν τοπικό Τύπο καί τόν τελευταῖο καιρό δραστηριοποιεῖται στήν τοπική ἱστοσελίδα τῆς ὁποίας τυγχάνει Διαχειριστής, www.aganargyroi.gr.